NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 216/2014

zo 7. marca 2014,

ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2075/2005, ktorým sa ustanovujú osobitné predpisy na úradné kontroly *Trichinella* v mäse

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné predpisy na organizáciu úradných kontrol produktov živočíšneho pôvodu určených na ľudskú spotrebu ([1]), a najmä na jeho článok 18 body 6, 8, 10 a 12,

keďže:

(1) V nariadení Komisie (ES) č. 2075/2005 z 5. decembra 2005, ktorým sa ustanovujú osobitné predpisy na úradné kontroly *Trichinella* v mäse ([2]), sa stanovujú pravidlá týkajúce sa odberu vzoriek z jatočných tiel druhov vnímavých na infekciu spôsobenú trichinelami, určovania štatútu chovov a regiónov a podmienok na dovoz mäsa do Únie. Takisto sa v ňom stanovujú referenčné a ekvivalentné metódy detekcie trichinel vo vzorkách z jatočných tiel.

(2) Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) prijal 3. októbra 2011 vedecké stanovisko k rizikám pre verejné zdravie, ktoré má zahŕňať inšpekcia mäsa (ošípaných) ([3]). V uvedenom stanovisku úrad EFSA identifikoval trichinely ako stredne rizikové pre verejné zdravie v súvislosti so spotrebou bravčového mäsa a skonštatoval, že pokiaľ ide o metódy inšpekcie biologických rizík, je zaistenie bezpečnosti jatočných tiel ošípaných prostredníctvom rôznych preventívnych opatrení a kontrol uplatnených integrovaným spôsobom tak na farme, ako aj na bitúnku, jediným spôsobom, ako zabezpečiť účinnú kontrolu hlavných rizík.

(3) EFSA identifikoval v súvislosti s trichinelami určité epidemiologické ukazovatele. V závislosti od účelu a epidemiologickej situácie krajiny sa tieto ukazovatele môžu použiť na úrovni štátu, regiónu, bitúnku alebo chovu.

(4) EFSA si je vedomý sporadickej prítomnosti trichinel v Únii, najmä u ošípaných z chovov na voľnom výbehu a drobnochovov. EFSA tiež zistil, že typ produkčného systému je jediným hlavným rizikovým faktorom infekcií spôsobených trichinelami. Z dostupných údajov navyše vyplýva, že riziko infikovania ošípaných trichinelami v úradne uznaných, kontrolovaných podmienkach ustajnenia je zanedbateľné.

(5) Svetová organizácia pre zdravie zvierat (OIE) už v medzinárodnom kontexte neuznáva štatút krajiny alebo regiónu so zanedbateľným rizikom. Takýto štatút sa však uznáva kompartmentom jedného alebo viacerých chovov uplatňujúcich osobitné kontrolované podmienky chovu.

(6) V záujme súladu s medzinárodnými normami a posilnenia systému kontrol podľa súčasných rizík pre verejné zdravie by sa mali upraviť, zracionalizovať a zjednodušiť opatrenia na zmiernenie rizika, ktoré predstavujú trichinely, vrátane podmienok týkajúcich sa dovozu, bitúnkov a určovania štatútu krajín, regiónov alebo chovov, pokiaľ ide o infekciu spôsobenú trichinelami.

(7) Belgicko a Dánsko oznámili v roku 2011, že na ich území existuje zanedbateľné riziko nákazy trichinelami podľa nariadenia (ES) č. 2075/2005. Takýto štatút krajiny alebo regiónu so zanedbateľným rizikom sa však už neuznáva. Napriek tomu by sa malo umožniť chovom a kompartmentom v Belgicku a Dánsku, ktoré v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia spĺňajú podmienky kontrolovaného chovu, aby uplatnili výnimku na takéto chovy a kompartmenty, a to bez ďalších požiadaviek, ako sú požiadavky na uznanie príslušným orgánom nasledujúce po úradnom uznaní.

(8) Referenčné laboratórium EÚ pre parazity odporučilo objasniť znenie nariadenia, pokiaľ ide o postup určitých ekvivalentných metód testovania na trichinely.

(9) Malo by sa stanoviť, že prevádzkovatelia musia zabezpečiť, aby sa mŕtve zvieratá zbierali, identifikovali a prepravovali bez zbytočného odkladu v súlade s článkami 21 a 22 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) ([4]) a s prílohou VIII k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 142/2011 z 25. februára 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu, a ktorým sa vykonáva smernica Rady 97/78/ES, pokiaľ ide o určité vzorky a predmety vyňaté spod povinnosti veterinárnych kontrol na hraniciach podľa danej smernice ([5]).

([1]) Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 206.
([2]) Ú. v. EÚ L 338, 22.12.2005, s. 60.
([3]) Vestník EFSA (*EFSA Journal*) (2011) 9(10):2351[198 s.], uverejnený 3. októbra 2011.
([4]) Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1.
([5]) Ú. v. EÚ L 54, 26.2.2011, s. 1.

(10) O počte prípadov výskytu (dovezených a autochtónnych) trichinel u ľudí, ako aj o epidemiologických údajoch, by sa mala podať správa v súlade s rozhodnutím Komisie 2000/96/ES z 22. decembra 1999 o prenosných chorobách, ktoré majú byť postupne zahrnuté do siete Spoločenstva na základe rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 2119/98/ES [1].

(11) Nariadenie (ES) č. 2075/2005 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

(12) Požiadavky stanovené v tomto nariadení zahŕňajú úpravu súčasných postupov týkajúcich sa tak prevádzkovateľov poľnohospodárskych podnikov, ako aj príslušných orgánov. Preto je vhodné umožniť neskoršie uplatňovanie niektorých ustanovení tohto nariadenia.

(13) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat a Európsky parlament ani Rada proti nim nevzniesli námietku,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 2075/2005 sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„*Článok 1*

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. ‚trichinela' je akákoľvek nematóda patriaca k druhom rodu *Trichinella*;

2. ‚kontrolované podmienky ustajnenia' je taký typ chovu hospodárskych zvierat, pri ktorom sú ošípané držané vždy za podmienok kontrolovaných prevádzkovateľom potravinárskeho podniku, pokiaľ ide o kŕmenie a ustajnenie;

3. ‚kompartment' je skupina chovov, ktoré uplatňujú kontrolované podmienky ustajnenia. Všetky chovy, ktoré uplatňujú kontrolované podmienky ustajnenia v členskom štáte, možno považovať za jeden kompartment."

2. Články 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„*Článok 2*

Odber vzoriek z jatočných tiel

1. Odber vzoriek z jatočných tiel domácich ošípaných na bitúnkoch ako súčasť prehliadky *post mortem* sa vykonáva takto:

a) vyšetrenie na zistenie prítomnosti trichinel sa vykonáva na všetkých jatočných telách chovných prasníc a kancov alebo na aspoň 10 % jatočných tiel zvierat poslaných na porážku, a to každoročne z každého chovu, ktorý je úradne uznaný ako chov uplatňujúci kontrolované podmienky ustajnenia;

b) vyšetrenia všetkých jatočných tiel z chovov, ktoré nie sú úradne uznané za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia, sa na účely zisťovania prítomnosti trichinel vykonávajú systematicky.

Vzorka sa odoberá z každého jatočného tela a vyšetruje sa na trichinely v laboratóriu určenom príslušným orgánom pomocou jednej z týchto metód detekcie:

a) referenčnej metódy detekcie uvedenej v kapitole I prílohy I alebo

b) rovnocennej metódy detekcie stanovenej v kapitole II prílohy I.

2. Kým nie sú k dispozícii výsledky vyšetrenia na trichinely, môžu sa takéto jatočné telá, ak prevádzkovateľ potravinárskeho podniku zaručil ich úplnú vysledovateľnosť, sekať na najviac šesť dielov na bitúnku alebo v rozrábkarni, ktorá sa nachádza v rovnakých priestoroch ako bitúnok (ďalej len ‚priestory').

Odchylne od prvého pododseku a po schválení príslušným orgánom sa takéto jatočné telá môžu sekať v rozrábkarni, ktorá je pripojená k bitúnku alebo je od neho oddelená za predpokladu, že:

a) postup je pod dozorom príslušného orgánu;

b) jatočné telo alebo jeho diely sú určené iba do jednej rozrábkarne;

c) rozrábkareň sa nachádza na území členského štátu a

d) v prípade pozitívneho výsledku sa všetky diely vyhlásia za nevhodné na ľudskú spotrebu.

3. Z jatočných tiel koní, diviakov a ostatných druhov chovných alebo voľne žijúcich zvierat vnímavých na infestáciu trichinelami sa systematicky odoberajú vzorky na bitúnkoch alebo v prevádzkarniach na manipuláciu so zverou ako súčasť prehliadky *post mortem*.

Vzorka sa musí odobrať z každého jatočného tela a vyšetruje sa v súlade s prílohami I a III v laboratóriu určenom príslušným orgánom.

Článok 3

Výnimky

1. Odchylne od článku 2 ods. 1 je mäso z domácich ošípaných, ktoré bolo ošetrené zmrazením v súlade s prílohou II pod dozorom príslušného orgánu, oslobodené od vyšetrovania na trichinely.

2. Odchylne od článku 2 ods. 1 sa oslobodzujú od vyšetrenia na trichinely jatočné telá a mäso neodstavených domácich ošípaných vo veku menej ako 5 týždňov.

[1] Ú. v. ES L 28, 3.2.2000, s. 50.

3. Odchylne od článku 2 ods. 1 sa môžu jatočné telá a mäso z domácich ošípaných oslobodiť od vyšetrenia na trichinely, ak zvieratá pochádzajú z chovu alebo kompartmentu, ktorý bol úradne uznaný za chov alebo kompartment uplatňujúci kontrolované podmienky ustajnenia v súlade s prílohou IV, za predpokladu, že:

a) žiadne autochtónne infestácie trichinelami u domácich ošípaných držaných v chovoch uznaných za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia sa v členskom štáte nezistili za posledné tri roky, počas ktorých sa v súlade s článkom 2 vykonávalo nepretržité testovanie alebo

b) z historických údajov o nepretržitom testovaní zabitej populácie ošípaných vyplýva aspoň 95 % spoľahlivosť, že prevalencia trichinel nepresiahne jednu na milión v danej populácii alebo

c) chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia sa nachádzajú v Belgicku a Dánsku.

4. Ak členský štát uplatní výnimku stanovenú v odseku 3, príslušný členský štát musí o tejto skutočnosti informovať Komisiu a ostatné členské štáty v Stálom výbore pre potravinový reťazec a zdravie zvierat a predložiť Komisii výročnú správu obsahujúcu informácie uvedené v kapitole II prílohy IV. Komisia uverejní na svojej webovej stránke zoznam členských štátov, ktoré uplatňujú uvedenú výnimku.

V prípade, že členský štát nepredloží výročnú správu, alebo ak výročná správa nie je na účely tohto článku uspokojivá, výnimka sa na tento členský štát ďalej nevťahuje.“

3. Články 8 až 12 sa nahrádzajú takto:

„*Článok 8*

Úradné uznanie chovov uplatňujúcich kontrolované podmienky ustajnenia

1. Na účely tohto nariadenia môže príslušný orgán úradne uznať chov alebo kompartment, ktorý uplatňuje kontrolované podmienky ustajnenia, ak sú splnené požiadavky stanovené v prílohe IV.

2. Chovy alebo kompartment uplatňujúce(-i) kontrolované podmienky chovu v Dánsku alebo Belgicku v súlade s článkom 3 ods. 3 písm. c) v deň uplatňovania tohto nariadenia sa považujú(-je) za úradne uznané(-ý) chovy alebo kompartment uplatňujúce(-ci) kontrolované podmienky ustajnenia, ako sa uvádza v prílohe IV tohto nariadenia.

Článok 9

Oznamovacia povinnosť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov

Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov/chovov úradne uznaných za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia musia informovať príslušný orgán o každej požiadavke stanovenej v prílohe IV, ktorá sa už ďalej neplní, alebo o akejkoľvek inej zmene, ktorá by mohla mať vplyv na štatút chovov, pokiaľ ide o trichinely.

Článok 10

Audity chovov, ktoré sú úradne uznané za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia

Príslušný orgán zabezpečí, aby sa pravidelne vykonávali audity chovov úradne uznaných za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia.

Frekvencia auditov musí byť založená na riziku, berúc do úvahy históriu a prevalenciu choroby, predchádzajúce zistenia, zemepisnú oblasť, miestne vnímavé voľne žijúce živočíchy, praktiky chovu hospodárskych zvierat, veterinárny dozor a dodržiavanie požiadaviek farmármi.

Príslušný orgán overí, či boli všetky domáce ošípané pochádzajúce z uvedených chovov vyšetrené v súlade s článkom 2 ods. 1.

Článok 11

Programy monitorovania

Príslušný orgán môže vykonať program monitorovania na populácii domácich ošípaných, ktoré pochádzajú z chovu alebo kompartmentu úradne uznaného ako chov/kompartment uplatňujúci kontrolované podmienky ustajnenia, aby overil, či sú trichinely v uvedenej populácii skutočne neprítomné.

V programe monitorovania musí byť stanovená frekvencia testovania, počet zvierat, ktoré sa majú testovať a plán odberu vzoriek. Na tento účel sa v súlade s kapitolou I alebo II prílohy I odoberajú a vyšetrujú vzorky mäsa na prítomnosť parazitov *Trichinella*.

Keď bude referenčným laboratóriom EÚ validovaný vhodný test, môže program monitorovania ako dodatočný nástroj zahŕňať sérologické metódy.

Článok 12

Odobratie úradného uznania chovov za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia

1. Ak z výsledkov auditov vykonaných v súlade s článkom 10 vyplýva, že požiadavky prílohy IV sa už neplnia, príslušný orgán bezodkladne odoberie úradné uznanie chovu.

2. Ak sú výsledky testov na domácich ošípaných z chovu, ktorý je úradne uznaný za chov uplatňujúci kontrolované podmienky ustajnenia, pozitívne na trichinely, príslušný orgán bez meškania:

a) odoberie úradné uznanie chovu;

b) vyšetrí v čase zabitia všetky domáce ošípané z uvedeného chovu;

c) vysleduje a podrobí testom všetky chovné zvieratá, ktoré prišli do chovu, a pokiaľ je to možné, všetky tie, ktoré opustili chov v období minimálne šesť mesiacov pred pozitívnym nálezom; na tento účel sa odoberajú vzorky mäsa a vyšetrujú sa na prítomnosť parazitov *Trichinella* s použitím detekčných metód uvedených v kapitolách I a II prílohy I;

d) pokiaľ je to uskutočniteľné, vyšetrí v relevantných prípadoch šírenie infestácie parazitmi spôsobené distribúciou mäsa z domácich ošípaných zabitých v období pred pozitívnym nálezom;

e) informuje Komisiu a ostatné členské štáty;

f) začne epidemiologické prešetrovanie s cieľom objasniť príčinu infestácie;

g) prijme vhodné opatrenia v prípade, že sa na bitúnku nedá identifikovať žiadne napadnuté jatočné telo vrátane:

i) zväčšenia každej vzorky mäsa odobratej na testovanie podozrivých jatočných tiel alebo

ii) vyhlásenia jatočných tiel za nevhodné na ľudskú spotrebu;

iii) prijatia vhodných opatrení na odstránenie jatočných tiel alebo ich častí, ktoré sú podozrivé a ktorých výsledky testov boli pozitívne.

3. Po odobratí uznania môžu byť chovy znovu uznané, ak sa vyriešia zistené problémy a splnia požiadavky stanovené v prílohe IV k spokojnosti príslušného orgánu.

4. Ak sa inšpekciou v chove alebo kompartmente zistilo nedodržanie článku 9 alebo boli výsledky testovania pozitívne, príslušný chov by sa mal vyňať z kompartmentu až do obnovenia súladu.“

4. Článok 13 sa nahrádza takto:

„*Článok 13*

Zdravotné požiadavky na dovoz

Mäso z druhov zvierat, ktoré môžu byť nosičmi trichinel, obsahujúce priečne pruhované svaly a pochádzajúce z tretej krajiny, sa môže dovážať do Únie len v prípade, že bolo pred vývozom vyšetrené na trichinely v tretej krajine podľa článkov 2 a 3.“

5. Článok 14 sa vypúšťa.

6. Článok 15 sa nahrádza takto:

„*Článok 15*

Vymedzenie pojmov

Zdravotné osvedčenie sprevádzajúce dovážané mäso podľa článku 13 musí obsahovať vyhlásenie, v ktorom úradný veterinárny lekár potvrdzuje, že bolo vykonané vyšetrenie na trichinely v tretej krajine pôvodu podľa článku 13.

Uvedený doklad sprevádzajúci mäso musí byť v origináli, pokiaľ nebola udelená výnimka v súlade s článkom 14 ods. 4 nariadenia (ES) č. 854/2004.“

7. Príloha I sa mení v súlade s prílohou I k tomuto nariadeniu.

8. Príloha IV sa nahrádza znením prílohy II k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. júna 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 7. marca 2014

Za Komisiu

predseda

José Manuel BARROSO

PRÍLOHA I

Príloha I nariadenia (ES) č. 2075/2005 sa mení takto:

1. V kapitole I v bode 3 Postup sa dopĺňa tento odsek:

„IV. Postup čistenia a dekontaminácie po zistení pozitívneho alebo dubiózneho výsledku

Ak je výsledok latexového aglutinačného testu alebo individuálnej vzorky pozitívny alebo dubiózny, všetok materiál, ktorý prichádza do styku s mäsom (misa mixéra, kadička, miešacia tyčinka, snímač teploty, kužeľové filtračné lieviky, sitko a kliešte) sa musí opatrne dekontaminovať tak, že sa namočí na pár sekúnd do teplej vody (65 °C až 90 °C). Zvyšky mäsa alebo inaktivovaných lariev, ktoré mohli zostať na povrchu vybavenia, sa môžu odstrániť čistou špongiou a vodou z vodovodu. V prípade potreby sa na odmastenie vybavenia pridá zopár kvapiek detergentu. Následne sa odporúča dôkladne prepláchnuť každý kus, aby sa odstránili všetky stopy po detergente.“

2. V časti D kapitoly II sa bod 3 nahrádza takto:

„3. *Postup*

I. V prípade úplných súhrnných vzoriek (100 g vzoriek súčasne)

a) do 3-litrovej kadičky s obsahom 2,0 litra ± 200 ml vodovodnej vody predhriatej na 46 °C až 48 °C sa pridá 16 ± 0,5 ml 25 % kyseliny chlorovodíkovej (0,2 % vo výslednom roztoku); do kadičky sa vloží miešacia tyčinka, kadička sa položí na predhriatu platňu a začne sa s miešaním;

b) pridá sa 10 ± 1 g práškového pepsínu (alebo 30 ± 3 ml tekutého pepsínu);

c) 100 – 115 g vzoriek odobratých v súlade s bodom 2 sa pomelie v mixéri spolu so 150 ml ± 15 ml predhriateho tráviaceho tlmivého roztoku;

d) pomleté mäso sa premiestni do 3-litrovej kadičky obsahujúcej vodu, pepsín a kyselinu chlorovodíkovú;

e) mlecia vložka mixéra sa opakovane ponorí do tráviacej tekutiny v kadičke a misa mixéra sa opláchne malým množstvom tráviacej tekutiny, aby sa odstránilo všetko mäso, ktoré je ešte na nej prilepené;

f) kadička sa prikryje hliníkovou fóliou;

g) magnetická miešačka musí byť nastavená tak, aby zachovávala počas operácie miešania stálu teplotu 44 až 46 °C. Počas miešania musí tráviaca tekutina rotovať pri dostatočne vysokej rýchlosti tak, aby vytvárala hlboký vír bez striekania;

h) tráviaca tekutina sa mieša, kým nezmiznú čiastočky mäsa (približne 30 minút). Potom sa miešačka vypne a tráviaca tekutina sa preleje cez sito do sedimentačného lievika. Pri spracovaní určitých druhov mäsa (jazyk, zverina atď.) môže byť potrebný dlhší čas trávenia (nie viac ako 60 minút);

i) proces trávenia sa považuje za uspokojivý vtedy, keď na site nezostane viac ako 5 % východiskovej vzorky;

j) nylónový filter s veľkosťou ôk 20 mikrónov sa umiestni na filtračný podstavec. Kužeľový filtračný oceľový lievik sa pripevní k podstavcu pomocou držadla a oceľové sitko s veľkosťou ôk 180 mikrónov sa umiestni na lievik. Vákuová pumpa sa pripojí k filtračnému podstavcu a ku kovovej alebo plastovej nádobe na zber tráviacej tekutiny;

k) tráviaca tekutina sa prestane miešať a preleje sa do filtračného lievika cez sitko. Kadička sa prepláchne s približne 250 ml teplej vody. Preplachovacia tekutina sa naleje do filtračnej rampy potom, ako sa tráviaca tekutina úspešne prefiltruje;

l) filtračná membrána sa uchopí kliešťami a drží sa za okraj. Filtračná membrána sa preloží najmenej na štyrikrát a vloží do kužeľovej skúmavky s objemom 15 ml. Výber kužeľovej skúmavky sa prispôsobí pistilu;

m) filtračná membrána sa zatlačí na dno kužeľovej skúmavky s objemom 15 ml pomocou pistilu a silno sa pritlačí, pričom sa pistilom, ktorý by mal byť podľa pokynov výrobcu umiestnený na vnútornej strane ohybu filtračnej membrány, nepretržite pohybuje tam a späť približne 20-krát;

n) 0,5 ml ± 0,01 ml roztokov na riedenie vzoriek sa pipetou pridá do kužeľovej skúmavky s objemom 15 ml a filtračná membrána sa homogenizuje pomocou krátkych opakovaných pohybov pistilu tam a späť približne 30 sekúnd, pričom je podľa pokynov výrobcu potrebné sa vyhnúť prudkým pohybom, aby sa obmedzilo špliechanie;

o) každá vzorka, negatívna kontrola a pozitívna kontrola, sa podľa pokynov výrobcu pipetami nadávkuje do rôznych polí karty aglutinačného testu;

p) pomocou pipety sa podľa pokynov výrobcu latexové guľôčky pridajú do každého poľa karty aglutinačného testu bez toho, aby sa dostali do kontaktu so vzorkou(-ami) a kontrolami. V každom poli sa potom guľôčky jemne miešajú pomocou jednorazovej tyčinky dovtedy, kým celé pole nepokrýva homogénna kvapalina;

q) karta aglutinačného testu sa položí na trepačku 3D a podľa pokynov výrobcu sa pretrepáva 10 minút ± 1 minútu;

r) po čase, ktorý je stanovený výrobcom v pokynoch, sa pretrepávanie zastaví a karta aglutinačného testu sa položí na rovný povrch, kde sa podľa pokynov výrobcu okamžite prečítajú výsledky reakcie. V prípade pozitívnej vzorky sa musia objaviť zhluky guľôčok. V prípade negatívnej vzorky zostáva suspenzia homogénna bez zhlukov guľôčok.

II. Súhrnná vzorka s hmotnosťou menej ako 100 g, ako sa uvádza v kapitole I bode 3 časti II

V prípade súhrnných vzoriek s hmotnosťou menej ako 100 g sa musí dodržať postup stanovený v kapitole I bode 3 časti II.

III. Pozitívne alebo dubiózne výsledky

Ak má vyšetrenie kolektívnej vzorky pozitívny alebo neistý výsledok latexového aglutinačného testu, odoberie sa z každej ošípanej v súlade s kapitolou I bodom 2 písm. a) ďalšia vzorka s hmotnosťou 20 g. Dvadsaťgramové vzorky z piatich ošípaných sa spoja a vyšetria pomocou metódy opísanej v oddiele I. Takto sa musia vyšetriť vzorky z 20 skupín po piatich ošípaných.

Ak sa dosiahne pozitívny výsledok latexového aglutinačného testu v skupine piatich ošípaných, odoberú sa ďalšie vzorky s hmotnosťou 20 g jednotlivcom v skupine a každá vzorka sa vyšetruje osobitne pomocou metódy opísanej v oddiele I.

Ak sa dosiahne pozitívny alebo neistý výsledok latexového aglutinačného testu, najmenej 20 g svaloviny ošípaných sa musí poslať do národného referenčného laboratória na potvrdenie pomocou jednej z metód opísaných v kapitole I.

Na účely konzervácie a identifikácie na úrovni druhov v referenčnom laboratóriu EÚ alebo v národnom referenčnom laboratóriu sa vzorky parazitov musia uchovávať v 90 % etylalkohole.

Po odbere parazitov sa musia pozitívne tekutiny dekontaminovať zahriatím na minimálne 60 °C.

IV. Postup čistenia a dekontaminácie po zistení pozitívneho alebo dubiózneho výsledku

Ak je výsledok latexového aglutinačného testu alebo individuálnej vzorky pozitívny alebo podozrivý, všetok materiál, ktorý prichádza do styku s mäsom (misa mixéra, kadička, miešacia tyčinka, snímač teploty, kužeľové filtračné lieviky, sitko a kliešte) sa musí opatrne dekontaminovať tak, že sa namočí na pár sekúnd do teplej vody (65 °C až 90 °C). Zvyšky mäsa alebo inaktivovaných lariev, ktoré mohli zostať na povrchu uvedeného vybavenia, sa môžu odstrániť čistou špongiou a vodou z vodovodu. V prípade potreby sa na odmastnenie vybavenia pridá zopár kvapiek detergentu. Následne sa odporúča dôkladne prepláchnuť každý kus, aby sa odstránili všetky stopy po detergente.“

PRÍLOHA II

„PRÍLOHA IV

KAPITOLA I

ÚRADNÉ UZNANIE CHOVU ALEBO KOMPARTMENTU ZA CHOV ALEBO KOMPARTMENT UPLATŇUJÚCI KONTROLOVANÉ PODMIENKY USTAJNENIA

A. Na získanie úradného uznania chovov musia prevádzkovatelia poľnohospodárskych podnikov splniť tieto požiadavky:

a) prevádzkovateľ musí prijať všetky praktické bezpečnostné opatrenia, pokiaľ ide o konštrukciu a údržbu budov, s cieľom zamedziť hlodavcom, akémukoľvek inému druhu cicavcov a mäsožravým vtákom v prístupe do budov, v ktorých sa držia zvieratá;

b) prevádzkovateľ musí uplatňovať program kontroly škodcov, najmä pokiaľ ide o hlodavcov, s cieľom účinne zamedziť infestácii ošípaných. Prevádzkovateľ musí viesť záznamy o uvedenom programe k spokojnosti príslušného orgánu;

c) prevádzkovateľ musí zabezpečiť, aby bolo všetko krmivo získané zo zariadenia, v ktorom sa vyrába krmivo v súlade so zásadami opísanými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 (*);

d) prevádzkovateľ musí skladovať krmivo určené pre druhy vnímavé na trichinely v uzatvorených silách alebo v iných kontajneroch, ktoré sú nepreniknuteľné pre hlodavce. Všetky ostatné dodávky krmiva musia byť ošetrené teplom alebo vyrobené a skladované ku spokojnosti príslušného orgánu;

e) prevádzkovateľ musí zabezpečiť, aby sa mŕtve zvieratá zbierali, identifikovali a prepravovali bez zbytočného odkladu v súlade s článkami 21 a 22 nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 (**) a s prílohou VIII k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 142/2011 (***);

f) ak je v susedstve chovu umiestnená skládka odpadu, prevádzkovateľ o tom musí informovať príslušný orgán. Príslušný orgán musí následne posúdiť súvisiace riziká a rozhodnúť o tom, či chov má byť uznaný za chov uplatňujúci kontrolované podmienky ustajnenia;

g) prevádzkovateľ musí zabezpečiť, aby sa ciciaky prichádzajúce zvonku do chovu a nadobudnuté ošípané narodili a boli chované v kontrolovaných podmienkach ustajnenia;

h) prevádzkovateľ musí zabezpečiť, aby ošípané boli identifikované tak, aby sa u každého zvieraťa dal vysledovať pôvodný chov;

i) prevádzkovateľ môže priviesť do chovu nové zvieratá, iba ak pochádzajú z chovov, ktoré sú tiež úradne uznané za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia;

j) žiadne zo zvierat nemá prístup k vonkajším zariadeniam s výnimkou prípadu, keď prevádzkovateľ potravinárskeho podniku môže analýzou rizika príslušnému orgánu uspokojivo preukázať, že čas, zariadenia a okolnosti vonkajšieho výbehu nepredstavujú nebezpečenstvo zavlečenia trichinel do chovu.

B. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov/chovov uznaných za chovy uplatňujúce kontrolované podmienky ustajnenia musia informovať príslušný orgán, ak sa už naďalej nedodržiava niektorá z požiadaviek uvedených v bode A alebo ak sa vyskytla akákoľvek iná zmena, ktorá by mohla ovplyvniť štatút chovu.

C. Príslušné orgány v členských štátoch môžu uznať chov alebo kategóriu chovov iba za predpokladu, že overili, že požiadavky stanovené v bode A sú splnené.

KAPITOLA II

PODÁVANIE SPRÁV O SITUÁCII TÝKAJÚCEJ SA TRICHINEL

a) Počet prípadov trichinel u ľudí (dovezených a autochtónnych) vrátane epidemiologických údajov sa oznamuje podľa rozhodnutia Komisie 2000/96/ES (****).

b) Počet testov a výsledky testovania na trichinely u domácich ošípaných, diviakov, koní, zveri a iných vnímavých zvierat sa predložia v súlade s prílohou IV k smernici 2003/99/ES. Údaje o domácich ošípaných musia zahŕňať aspoň tieto konkrétne informácie týkajúce sa:

i) testovania zvierat chovaných v kontrolovaných podmienkach ustajnenia;

ii) testovania chovných prasníc, kancov a ošípaných na výkrm.

(*) Ú. v. EÚ L 35, 8.2.2005, s. 1
(**) Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1.
(***) Ú. v. EÚ L 54, 26.2.2011, s. 1.
(****) Ú. v. ES L 28, 3.2.2000, s. 50.“